

SLOVENSKE NOVINE.

Odgovorni Vrednik: Profesor Valentin Konšek.

Slovenske novine pridejo vsaki četrtek na svetlo: cena za četrtingo leta 1 gold. po pošti 1 gol. 10 kr. sr.
Za plačilo se tudi oznanila ranglajo.

Tečaj II.

V Celji S. rožnika 1840.

Let. 23.

Posredstvo našega rednega

SLOVENSKE NOVIN.

Še eden mesec, in pretcklo bo leto, kar so Slovenske Novine klanjati začele. V tem letu smo mnogo veselih pa skoro še več žalostih zgoščb doživeli, ktere razznani je bil namen naših Novin; kar so tud zvesto storile, na kajle je to po majhnih pomočkih, na ktere so Slovenske Novine podpirajo, mogoče bilo.

Vreme je bilo, vojska v zahodnih deželah še ni popolnoma vgnana; punit v lahoda, kterga smo že potlačnega mislili, se je pred nekimi mesenci sprot s kritično močjo razvijati začel; — ta kervavi punit popolnoma potroti, se zdaj giblje naše in ruske armade od vsih strani. Nemci zvonaj mej našega cesarstva so se tud v nekih krajih od šantarjev anpoljati dali, torej se moramo tud tje pazljivo ozirati, ker nam od onod tud nevarnosti žugajo. V resnici žalostni časi! Pa vendar nas dve reči tolažijo: Prvič nas tolaži, da živimo v naši deželi sladke sade miru, kterga homo z božjo pomočjo še tud za usprej tako dolgo ohranili, dokler se bomo kakor dosedaj šantarjev varovali, in jim ne bomo posleha dajali. Le tisti narodi, kteri so šantarje poslušali, so v nesrečo tako globoko zahrepli, da zdaj, svojo nespanct spoznavši, se mlo ozirajo po pomoči. — Kar drugi naše serce razveseli je, da se naši dragi mladenči povsodi junske vojskajejo neper sovražnike, in da so nar lepše evetlice v venci, kterga so splede neopremagljenu marsala Radecky zmage na Laskin, na Slovenskim zrasle.

Ker je pa vsakemu pravemu Slovencu zlo nar vedeti, kaj se po svetu godi, kake nove postave izhajajo, kake se naši mindenci vbojki obnašajo, in ktere nevarnosti nam žugajo; toraj smo sklenili Slovenske Novine tud še znanprej tako kot dosedaj izdajati.

Da bo pa za vsakega lažje na te Novine naročiti, smo ceno ponizali, in ser tako, da se za celoletno naročbo plača 3 z. 20 kr. srebra.

za polletno	"	"	po pošti	2 " — "
"	"	"	"	"	1 " 20 kr. "
za četrtingo leta	"	"	po pošti	2 " — "
"	"	"	"	"	— 20 kr. "
"	"	"	po pošti	1 z. — "

Denar za naročbo prijema g. J. K. Jeretin, založnik Slovenskih Novin in antikar v Celji.

Pred ho se kdo naroči, ljahše nam bo. Torej prosimo da se za to serene predplačila pošljejo.

V Celji 7. rožnika 1849.

odločeno mesto se pozdravimo z domačinom, in od ondat vsi skupaj ubrani se vpotimo prek križca k cerkvi, kjer smo molili, potlej se za zapet obrnemo k našim dobrim domačinom, ki nas je z bogato mizo pričakal. Pri obedi nazdravi naš verli domorodec dr. Muršec narpopred vsemu rodu slavjanskemu in celimu društvu „Slovenci“; za tem so sledili zdravice sv. patriarhu, viteškemu banu, hrabrimu Kniažinu in Stratiširoviču in vsem slavjanskim junakom, ki so na marsovju polju.

Tako smo se veselili in pomenkvali do noči, pesmo peli, kolo igrali, in ko noč nastopi, se razidjeno vsaki k svojim dvoru. (Slov.)

Umerjočnost med Slovenci sploh in premišljevanje zastran nje.

Nepovoljna umerjočnost ima svoj vir v boleznih, ktere so pogojene po starosti, spolu, premoženju in življenju.

Dokazovati ni treba in opomniti smo že, da je človek silno mnogim slabostim podveržen, in če ga še odraženija lahko naravnost sovražni uzrok v bolezen pokoplje, so to še rajši in lažje v nejnimi otrocih zgodbi. Kdor ima priložnost in voljo se nekoliko po materah, kerščacih, pestinah in sploh po ljudeh ozirati, ktera je skerb za otroke izročena, se mora prepričati, da so dostikrat ti ljudje uzrok smerti otrok. In koliko jih zagero v leto črna zemlja, ki bi bili o večji skerbuosti in marnosti lahko starost doživeli! Otrok je slaboten že od stvarnika na svet poslan. Slabost, nemarnost, svojoljubnost in grešna neskerbnost starišev, posebno nekterih mater, dostikrat to slabotnost pomnoži in z izdatnimi cvetlicami pokopalnice gnoji, ktere hi sicer z večji marljivostjo rejene človeškemu rodu marsikak izbiten sad obrodile. — Matero je sram, po naravi postavi matero dolžnost splovnosti, najne si dojnica, razuzdanka ali sicer spredno žensko. Koliko pa take ženske prvi reji otrok hasnejo, nam kažejo vsak dan žalostno izgleda pred oči postavljajo. —

Vsaka žival snuši svoje mladitche in sebo po prirojenim nagibom. Človek pa — gospod in cvet zemlje — je dostikrat od brezumne živli osramoten. Nezmožno detice loži v nabrekli, v nezmožnosti se navzame sovražnih uzrokov, ki ga umore ali pa mu vnoj življenje prihrupajo. In če tudi ni ravno nezmožnost hiraosti, betelnosti ali smerti otrok hriva, stopi obraj ravno tolikrat nezmarnost starišev ali rednikov na njeno mesto, ki ako otroče stoli, vse hake in stoparje bolj obravnajo, kakor umno in zvedeno pomočnico v boleznih. Neumne, Boga zanikajoče vrače so verj tega že vedeli njih poslednje pričelne in kadar vidi, da jim vse to nič ne pomaga, se lo začnejo pomisljevati in popravičiti se, ali bi bilo dobro in treba ali ne, zdravilne pomoči. Pa vedel jo že prebrano; preden kaj odločijo, preručo ljudem tako ali tako otrokovega življenja in

— z mirnim srcem pravijo: Smert mu je bila namenjena! ali pa: Bog ga je dal in Bog ga je vzel! Ne ve del ali je pa tudi prvični stvarnik, ki je takim stvarim ljudec človeške serce v prvi polovici, in v serce ostre pa sveto dolžnosti djal, s tako umerjenim otrokam tudi odgovornost od njih vzel? Nikče se more in ne sme tega potorditi.

Med takaj poglavitni je večje število taci, ki od družin, posebno pa iz porodni rejce jemlje. Malo jih je, ki bi rejce in lastna namena zato jemali, da bi jih po svoji dolžnosti ne le redili, ampak tudi za njih dušno življenje skerbili. Ravni so in ne rejki tako imenovani špitalski otroci, ktere lakomni ljudje zato k sebi jemljejo, da bi si po njih svoje življenje slajšali. Vse zvihače so jim dobre, da dahavate in dobitne gosposke prehanajo, namo do rejčica dobe. Premožni jih malokdaj šijejo. Uborci, ki si z žalji svojih rok živo stali, pridejo v roke in vedel se takim, ki imajo svoje otročice. Prašamo, kako znore gostija svoje dolžnost splošiti, ki na lastno dete za persih in k njemu še rejčica dobi. Za kteriga nej bolj skerbi? Za lastniga otroka ali za rejca? Ako svoje dete odstavi, ga zverže, ako ptičja ne pristavi, ga tudi zverže. Tako navadne oha otročice vrtiti hrani zčneta medleti in kiriti in oha lastna kmalo svoje rosenje v zgodnji smerti ali se pa vlečeta kaj črno kot senca, preden se vasaša. Na to čneta duhovate in dobitne gosposke zberati, imamo za svoje dolžnost. Res je, da se tudi taki redniki na kmata obo, ki za rejce tako skerbe, kakor za lastne otroke, ker vejo, da jim bodo kedaj pri kmatstvu pripoznani. V mestih pa je vedel samopridnost in lakomnost poglavitni nagib prevzeta rejcor, dostavna so tudi takaj kerščanski redniki najdejo. Pa redni, silno redni so. —

Poglaviten uzrok velike umerjočnosti o ravnar imenovanih tudi v prebivaliških Prebivališka Slovencev so vedel teme, nize, z majnimi okni; dostikrat nje svoje pobitne dimnikov, in čim so vli, njezent ali za v prebivališka, v kterih so ta in tam tudi živina prebiva. Kake bi bilo mogoče, v takih okolnostih otroke zdraviti obrniti? Rejcor huj zdoli se poslednje zdravje med v vedli telnih in servi na tavnate mladci Slovencev zgodaj podariti. (Pa Slov.)

OPOMBE.

Na Horvatskim Miso Strjarske meje s grajnišnica na predaj, Misa in potrdnje potstojte, vracemo tveride, in vort. Misa grajnišnici stali mnogo stvarikov, povelj msnikov; ted vinarovi v ktorih so na let 189 veder vina pridola. Misa stvarikov dolohed dobiva grajnišnica ted veder vina druge davšine v gotovemu čemerju. Kdor od te redi bolj na krajno avodeti, nej pa na gospoda M. P. pravdvoja v Zagradi, poto - ročanje.

raje iz po g. f. majhne soseske in s drugimi zedinili. Kar pa njih sosesko premisljen zahtev, vsačane zmiram njih lastnin, ce ga nečjejo premoženju drugih sosesk pridati; kakor postavim: sejme, lov (jagt) soseskne štatinne zemliso i. t. d. kar jia ob leta gotove dohodke prinese; vse to je zmiram njih lastnin.

Kar se med ljudem sliši: če se in alj tam pridružimo, nas bodo uni golfali, ali va nos vodili, — je prazan. Vas prašam: alj so ho imela vsaka soseska svoje namestnike ali zagovornike, alj po postavi reči: odbor-niki svetovarcev, ktere si ho ludstvo samo po stavilo čuš izvolilo ino v sreznjke zboru pošilala? Ino alj ne veste, de se mora po stavilnih postavah vse očitno (javno) goditi, ino de vsak ima pravico v zbor priti nastižat, kak se pogovarjejo, kak so godi? Petem bo že vedel, počem je kaša? Tudi ina vsak pravico tirtiati letno rajtengo (rajču) v razgled, ino potemtakim mislim, de je golfije in igranja pod klobakam konec.

Naj bo vsaki soseski tedej priporočeno, dobro premisliti, de bodo veliko lažej velke soseske shajale ino svoje troške plačvali, kakor pa majhne. Lažje ho 1000 posestnikov 500 fl. sreb. vkup spravilo, kakor pa kakih 80 alj 100. Tudi ho v večih soseskah več pametnih možov se najšlo, kakor v majhnih, kteri bodo tudi lahko kaj do-kriga ino umniga si ussilili, prevdarili ino sklenili. V donasnih časah vse kriči: Edinost, edinost; velko močno edino Austrijo! — male soseske se pa nečjejo ediniti, ampak se, še hočjejo rzstergati. Zadrugo ja soseska Sempeter zmiram ostane in Sempeter, ino Sempavl zmiram Sempavl, če se ravno v čno poglavitno sosesko alj srenjo združite. Ino tudi mislim, de ho vsak rajši 1 groš plačal (v velkih soseskah) kakor pa 1 goldiner (v majhnih soseskah.) To je moja misel, — misel domoljubiga Slovenca.

Franca Ropotar'ja,
iz Velenja.

Napitek slovenske narodne omike.

Kadar se je lansko leto ustava Avstri-janaa objubila, so Nemski Avstrijanci hiteli poslance v Frankobrod pošilati, in so le tedaj so se spomnili da v Avstriji tud Slovenci živijo, ker so se ti branili poslance tje pošilati. Alj tej soperstavi so se neki možj ho pomohovali, in krepko gibanje redoljubih možov so imeli za prazno sanje. Pa karko se je slovenski duh po Sloveniji razvijati začel, in vidilo se je, da Slovenija, ako je ravno dolgo medlela, vendar le diha. Gledaj se zgovorniki našega naroda pazili, kako da bi se zavrtati mogla omika naše narodnosti. Račovaljso so njim poslali roke v pomoč tud tisti Slovenci, kteria se preto-žavno xdi, Slovenco v roko vzeti in pot novih čerk, nazre a, z, s, e, in š po no-venju pravonjso izrekovati.

Pravi Nemci, kteri vmed nami živijo, so cle počestni misli do našega naroda, in

se zdaj tud že Slovensko učijo; alj ozem-čeni Slovenci, ti so se karko serditi začeli, ako ene alj druge besede v Slovenskih časopisih niso razumili. Rekli so, da ne piše-mo ni Slovensko, ampak Nemško, — da kmeti po dečeli le debelo gledajo, kadar se njim razglasi berejo, ktere niso vedeli iz Novic vzeti, za to, ko so na tistih časopisani, ne za Slovence; in več karko so kvasili.

Zali bože! vidijo se že zdaj cimo tega semena, kterga je naš sovražnik vmed nami zasejal. — „Slovenija“ piše v di. listu iz Celoveca, „da je Koroški zbor sklenil, gospoda dečeluga poglavarja prisliti, da naj za Koroško Slovence postave in vradne vkaze po Koroško-Slovenskim jeziku posloveniti da, ker Krajsko-Slovenski jeziki, v kterim so dosedaj postave in vkazi iz-lajali, veči del ljudi ne zastopi.“

Gospodi, kteri so to sklenili, naj bi le to pomislili, da dokler slovenskih šol imeli ne bomo, ne bo hasnilo nobeno posloven-jeuje postav in vkazov. Da se postava za-stopi, je treba šolske omike. Dasiravno je to jasno kot ribje oko, hočem vendar iz-gled postaviti.

Vprašam jaz, zakaj se pa na Nemškim, mladost v šoli nemško slavnico veči mora? Vi bote rekli za to, da nemške knji-ge razumiti zamore, kar bi ji sicer ne ma-goče bilo. Ako tedaj hočete, da se bodo slovenske knjige zastopile, morate čati ljud-stvu tudi narodne šole. —

Ne oporekujte mi, da naj bi se na Koroškim v šole Koroško-Slovenski jeziki vpeljal. Koroški domorodci, gospodi, Majer, Müspicler, Janesič i. t. d. ne pišejo Koroško-Slovenskega jezika, ampak pišejo Slovenski jeziki, in so vendar Korošci. Glejte v latinskih šolah v Celj otin jaz mladence po slovnici gospod Janesič, in ma-ngo drugih je, ki se po ti slovnici učijo, pa nihče mi ni opomnil, da jaz na Štajerskim Koroško-Slovenski jeziki učim. Mi ne pišemo Štajersko-Slovenski jeziki, ampak le slovenski; ravno tako tud Krajski. Kdor slovnice v roko ne vname, naj se ho po ti napeni misli Krajska Koroško-Slovenska, alj Štajersko-Slovenska, ničdar postav, vkazov in drugih slovenskih knjig zastopil ne bo, kakor tud Nemce brez šolske omike nemških ne zastopi.

Slovenski zbor slovenskih študentov
v Trzinu dne 6. avgusta.

Manoge slovenske učni va, ktere so ho povzdigle slovenskiga življa verto hita, ktere so ho vianški avstrijanski občestvu in njega voličam vianstribna premo-žar nevarnosti deli pogumno in krepko vadi-jujile, in za edinstvo močerniga občestva na terdnjo neomajljive zveze, Slovencem ob-čestali se — so zardni ob osmojeje in vraz-anju očinskih družtev občestva in potratod 17. Marca plašno odstopili, in v čno plemen-berilno ali literarno društvo vprečali so.

Slavjansko društvo v Terstu se ni tistega patenta nikakor odstrašilo, prepričano, da družiga tisti patent zastran družtev ne prepove, kakor te, kar je že v 7. odstavku patenta 4. Marca v spoznanje in varstvo političkih pravic razglasenega prepovedano, namreč da se druživa zoper pravico in zoper delovne napravitelj ne smirjo — in da zicer ta postava osnovanje novih ali vravnanje že obstoječih družtev le toliko ogradi, kakor ohranjanje občnega miru in reda, obvarovanje državnih naprav in krepko izpolnjevanje postav in vladarskih namenov terja. Tole so tedaj družbenke postave (statuti), poprej v odhodu nekoliko v duha noviga patenta popravljene — politički gospodski (magistratski) preučeni, in ker v protoku 14 dnev od tam nikakoršni pomisleki ali overki došli ni, se je slavjansko društvo po 8. odstavku postave od 17. Marca opravičeno videlo svojo delavnost in svoje zborni prirediti. Odhori je tedaj 6. dan Majnika za prvi splošni zbor političkih namenov odločil, k katerim, in tudi k prihodom enakim zborom je častita gosposka, ki nad opnim miru in reču čuvati ima (policijsko vodilstvo) lastniga komisarja izvolila, v katerimz soso namena dragica, vmetaja in za slavjansko narodnost vsotiga domorodca spoznali. Hvalilno moramo opomniti, da se obe gosposke, politička in policijska, zares prav lojalna in prijazna proti namu obnašate.

Tako smo bili tedaj pretečeno nedelo 6. Majnika snideni, in ta dan je bil zares nar. imenitni dan živetja našiga društva. Zakaj ni sme zdaj po 7. odstavku cesarskiga patenta političkih pravic od 4. Marca, in po 8. odstavku patenta od 17. Marca od gosposk in postav priznano društvo, in imamo po 6. odstavku prvo rečeniiga in po 36. odstavku drugiga patenta pravico pod imenom imenam gosposkam, deželkiga poglavarstvam, ministerstvu in tudi prvotnim cesarskima prestola prošnje in potezbe predložiti.

Močno se te pravice deržati, in vpohtevati jo v vsih zadevah naših statutih namenov, vselej pa med ograjami postav in zmornosti. Imeli smo za zdaj v političkih zadevah dva predmeta. Prvi je bil predlog gospoda družbenika M —, da bi se predložil nazid vravnajaja učilne stolice slavjanskiga jezika v Terstu na ministerstvo poslata. Podperala sta ta predlog gospod dehovnik R — in gospod dohtar S — in društvo je enoglasno sklenilo, da se ta prošnja naredi, kar bo odhor z radostjo izpeljal. Drugi predmet v zadevi prebivavcov terzdeliga okrožja ni mogel v pretresenje priti, ker se morajo še razne okoljine zrediti in v odhoru presoditi. Bila sta tudi v timu splošnimz zborna namesta dvoh udov odhora, ki sta izstopila, dva nova ula odhora izvoljena, namreč gospod dohtar Stanco Josip, in pa poglavarški tajnik g. Filip Lavoslav.

Priljubljeni družbenikov v timu zbornu je bilo skora sto, med katerimi pa tudi nekaj stotina znanajaj udov. Ne stoji, res da, to stotilo v pomeni s številam vsih naših dežančih, to je v Terstu bivajočih udov, pa ni-

ulimo, da so bili mnogi iz med njih od lepiga dolgo pričakaniga vrasena, ki je v prijetno zelene planjave vabil, zadržati. Ne verjemo, da bi bili oplušeni od političkih namenov društva strahljivo zaostali. Ne verjemo, da je tista mesca Oktobra in Novembra pretečeniiga leta tak glasno skazana goreča iskrenost per nekiterih družbenikah le srehel (plame) zažgane in naglo goručo slame bil, od katere bi zdaj ne družiga se kot mrtvi pepel ostal. Istrjanski Taljani se z vso močjo prizadevajo slavjansko živetje, bolj ko se nikoli poprej, dačiti in zatrei. Taljani goriskiga okrožja z enakim nahajajam žugajo. V Terstu se osuje taljansko političko društvo pod imenom: giunta triestina. Vso te tri stranke si bojo z vso močjo spopadnosti, progovarjanja, učnosti, njim vdomih uradnikih sredstev, in tudi zvijaznosti prizadevale, da bodo okrajse celiga terzdeliga deželkiga poglavarstva, ali kakor se domisljuje — tri nove primorske kronske deželice, Istrija, Terst in Gorico zgot v člane taljanskiga živetja vravnane in vladane, da bo slavjanskim jezika do učilne in uradniiga popolno pot presekana, in da bodo Slavjani obih primorskih narečij, visoko prevagljiva množina primorskiga obljadenja, počas počas — in po njih volji berži ko berži v Taljanstvo rastopjeni. In v taki hudo žugajoči nevarnosti bi se hotli Slavjani, tisti Slavjani, ki so svojo terdno zednjeno voljo za povzdigo slavjanske narodnosti, za obvarovanje zadoblene enakopravnosti in vsih iz nje izviraajočih pravic tak pogumno oznanili, tisti bi hotli zdaj vbegljivo vmakniti se? Jencroletno prizadevanje Nemcov in Taljanov ni zamoglo slavjanski jezik, slavjanski, če ravno na nizko stopnjo omikanosti potičene narod zatrei; in zdaj, ki se je narod razdramiti pričel, zdaj ki je zora izobraženosti in omikanosti desijala, zdaj, ki nam državnostava, cesarska in ministerska beseda pravice enakopravnosti vsih narodov angotavi, zdaj bi se hotli Slavjani jedranskiga primorja enako nekudajna deset kroleškim rodovam sami sebe opustiti, sami sebe pogubiti, in rastopiti se med protivnim narodam. Tega nikakor verjeti ne zamoramo.

(Slavjanski deželčan.)

Umerjatenost med Slavenci sploh in pramišljevanje zastran njh.

(Dalje.)

lahko bi bilo že več uzrokov umerjatenosti otrok povedati; pa dovolj naj za imenovan. Pristavimo pa to, da po prerjajenih nekiga učeniiga zdravnika številu umerjenih otrok tretjino vsih mrtvicov zamo.

Kar umerjatenost zastran spola učilno se ve. da je možki spol od ženskiga mo razločen, da je ženski spol večlje zjočički, občutliši in tedaj tudi lažeje boleznim podveržen, kakor bolj krepki in osorni možki. Iz tega bi se moglo posneti, da mora več ženskih kakor možkih umreti. Pa to ni tako. Uzrok tega je v življenju vsakiga spola

iskati. Žena se doti bolj hiše in naravno hrane, ker si marsikaj lahko od ust osterga in pozabi, kar je možkemu druga narava postala. Žena veliko manjkrat čez vojnice mahne, kakor možki, desiravno tudi ženska, ako se razvzda, možkiga prukosi. Ženski spol je pa mnogim boleznim podvržen, ktere so možkima neznan, pa te še davno ne pokopljejo toliko Slovevk, kakor mnogi sovražni uzroki Slovencev, ti uzroki so:

a) Pretežike, moči in mladosti neprimerjene dela. Kolikrat mora fant, še ves šibek in nedoračen, s odraslimi mlajci, ki so memo njega kakor hrasti čuške dela, bodi si na polji ali pri hiši, opravljati, ktere ga omagajo, de ali slabe kaj časa hira, ali pa kmalo pogine. Res je, de je človek za delo vsjarjen, pa gospodarji imajo veliko dolžnost, gledati, komu in kakšnimu človeku nalože to ali ono delo. Narveč taciš pobere smert pri kmetijstvu in rokodelstvu; pri kmetijstvu pri pretežkih delih, pri rokodelstvu pa ali pri pretežkih delih ali pa pri preveliki seji, pri tem pa še dostikrat osornost in sirovost gospodarjev in mojstrov pridene, kar slabost človečeta znana ne stori. Tudi šole, t. j. prenatlačeno sedenje v neprostornih, nezračnih in zaduhjenih šolah so krivo, de marsikaj fantič ali mladeneč prezgodaj v jamo pride. Današnji čas so jeli na Nemškim in tudi pri nas mladost v mnogim telesnim urenju vaditi, ki se Turnea imenuje in spoznali so modri in učeni možje, de to vajejno zdravja na telesu in duha tekne. Vlaško leto so začeli Ljubljanski učenci se tega zlo poprijemati in učenic te umetnosti, gospod Mandič, si je zlo prizadeval, ta umetnost sloverski šolski mladosti prijetno narediti. Pa kakor vse, začne tudi ta koristna reč posati. Upati pa je, de bo po gospodih učencih novo podporo dobila.

b) Gerda gerda strast prezgodniga pijančevanja.

Vante komaj jehaste hlače in škorne zavikali obuče, in že misli, de se mora odrasčemu možu čuakiga delati. Pa, Boga hodi potočeno! dosti — še preveč ima izgledov, ktera ne more zoperstati. Piti in jesti mora človek, de svojo moč ohrani; tude on ima tudi um, de prevdari, kaj in koliko naj je in pije. Med vsimi pijančami pa preljudo žganjčje zar več Slovencev pozre. Ni ga večiga strupa za človeško življenje, kakor je žganje, in zastran tega osramoti divjak amerikauskih gojzov odmikaniga Europejca, ker uni tej pičajci pravi peklenski strup. Ktero ta vodo življenja imenuja. Sirovi divjak je spoznal njeno škodljivost, previdši, de na tavčente njegovih rojakov v grobe poncepa, kar so ga Europejci ž-njo poznali. Slovence pa bi dal skorej življenje za kozarek žganja! —

(Pr. Slov.)

V petek, 15. dan rožnika (Junij, t. l. 1890) bodo v Celji vanke sorte konji, kteri so na vojasnio pripravni za ces. kralj. armado kupovali in precej gotovo plačovali, in soer:

- Konji za kirasirje, 15 pesti 2 cole visoki, 4 do 7 let stari, za hote plačali po 160 fl. srebra;
 Konji za artilerijo, nar menj 15 pesti visoki, 5 do 9 let stari po 140 fl. srebra;
 Konji za dragonarje 15 pesti visoki 4 do 7 let stari po 130 fl. srebra;
 Konji za lajno kavalarijo 14 pesti 3 cole visoke, 4 do 7 let stari po 128 fl. srebra;
 Konji za furvezne, 14 pesti 2 cole visoki, 5 do 9 let stari po 112 fl. srebra;
 Nošnji konji (Packpferde) 14 ali nar menj 13 pesti in 2 cole visoki, 4 do 9 let stari, po 70 fl. srebra;

Kupovali se bodo konji na sistem prostora zvanaj mesta, kjer so se druge leta premije delile.

Prodajavec mora postaviti stempel seboj prinesiti, in nima nobenih drugih dolžnosti. Selo pri Ljubljani 23. velji — travna 1849.

V Celjski fari so vmeril.

Maliga - travna.

30. Janez Flier, izsluženi vojak, 75 let star, v špitalu Nro. 153.

Velkiga travna:

3. Katar Marsiševič, tesarja vdova, 71 let stara, v Pablah Nro. 17.
 3. Liza Cense, dekla, 20 let stara, na Lavi Nro. 6.
 4. Anton Kerzner, ošir, 63 let star, na spodni Hudiči Nro. 1.
 9. Gospod Anton Ulatkovič, malar, 39 let star, v špitalu Nro. 153.
 10. Maria Sirmoisea, ofercja hči, 6 let stara, na spodni Hudiči Nro. 17.
 10. Maria Kodrnar, šinderja hči, 7 let stara, na Lavi Nro. 11.
 11. Gospod Mihael Hafer, ošir, 23 let star, v gradolinu predozetu Nro. 8.
 12. Maria Teršek, Mladnja hči, 4 mesecov stara, v mestu Nro. 61.
 12. Boštjan Vintar, vojak 15 letniga kavalajona, 25 let star, v soldatškem špitalu.
 12. Grega Mihovec, naletnik, 41 let star, v mestu Nro. 159.
 14. Anton Verhovnik, vojak e. k. regimenta Graf Minsky Nro. 47, 21 let star, v soldatškem špitalu.
 15. Kristina Črpnik, kusan hči, 10 let stara, v Gaberjih Nro. 1.
 15. Maria Marec, kuharica hči, 6 let stara, v mestu Nro. 69.
 16. Karl Lechner, vojak e. k. regimenta sodbojvoda Ludvik Nro. 8, 25 let star, v soldatškem špitalu.